

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 400 ชุด โดยการทำการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 100 ชุด และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 300 ชุด ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 389 ชุด ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ชุด นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ชุด การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน คือ

4.1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลจากการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.1.1. เพศของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 และเป็นเพศชาย จำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 และเมื่อจำแนกเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย แล้วพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เป็นเพศชาย จำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.7 และเป็นเพศหญิง จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.3 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางตามเพศ

เพศ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	38	40.0	146	49.7	184	47.3
หญิง	57	60.0	148	50.3	205	52.7
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.2. อายุของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทาง

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวก่อนเดินทาง จำนวน 389 ราย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.6 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี จำนวน 333 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.6 และมีอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวก่อนเดินทางชาวไทย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.6 และมีอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางชาวต่างประเทศ พบว่า มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 50 ปี จำนวน 246 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.7 และมีอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางตามอายุ

อายุ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	7	7.4	42	14.3	49	12.6
21 – 50 ปี	87	91.6	246	83.7	333	85.6
มากกว่า 50 ปี	1	1.1	6	2.0	7	1.8
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.3. สถานภาพการสมรสของนักท่องเที่ยวน

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย ยังมีสถานภาพโสด จำนวน 314 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.7 สถานภาพสมรส จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.7 สถานภาพหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 และสถานภาพหม้าย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย สถานภาพโสด จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 สถานภาพสมรส จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.2 สถานภาพหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 และสถานภาพหม้าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า สถานภาพโสด จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.0 สถานภาพสมรส จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 สถานภาพหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 และสถานภาพหม้าย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	70	73.7	244	83.0	314	80.7
แต่งงาน	23	24.2	38	12.9	61	15.7
หย่าร้าง / แยกกันอยู่	1	1.1	6	2.0	7	1.8
หม้าย	1	1.1	6	2.0	7	1.8
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.4. อาชีพของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 34 ราย คิด

เป็นร้อยละ 8.7 และทำงานอื่นๆ เช่น พ่อครัว/แม่ครัว นักดนตรี ศิลปินอิสระ จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.4

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.2 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.8 มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7 และทำงานอื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.3

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่า มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.6 มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8 และทำงานอื่นๆ เช่น พ่อครัว/แม่ครัว นักดนตรี ศิลปินอิสระ จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	22	23.2	91	31.0	113	29.0
พนักงานบริษัทเอกชน	38	40.0	57	19.7	95	24.4
ธุรกิจส่วนตัว	16	16.8	40	13.6	56	14.4
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	14	14.7	20	6.8	34	8.7
อื่นๆ	5	5.3	86	29.3	91	23.4
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.5. ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.0 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.9 มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.2 มี

การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย หรือเทียบเท่า จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.4 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 มีการศึกษาอยู่ในปริญญาโท หรือสูงกว่า จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.1 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.1 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.1 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	0	0	9	3.1	9	2.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	1.1	12	4.1	13	3.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย / เทียบเท่า	5	5.3	113	38.4	118	30.3
อนุปริญญา	3	3.2	21	7.1	24	6.2
ปริญญาตรี	70	73.7	101	34.4	171	44.0
ปริญญาโท หรือ สูงกว่า	16	19.8	38	12.9	54	13.9
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.1.6. ระดับรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.2 มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.6 และมีระดับรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.3

จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.6 มีระดับรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.7 และมีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.9 มีระดับรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 และมีระดับรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.6 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	49	51.6	66	22.4	115	29.6
15,001 – 30,000 บาท	32	33.7	43	14.6	75	19.3
มากกว่า 30,000 บาท	14	14.7	185	62.9	199	51.2
รวม	95	100.0	294	100.0	389	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยว จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอปายที่จะไปเที่ยวในครั้งนี้ ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว เป็นต้น ผลการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสามารถนำเสนอพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาว

ไทยและชาวต่างประเทศในภาพรวม หลังจากนั้นเป็นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ อายุ และรายได้ ซึ่งผลจากการศึกษามีดังนี้

4.2.1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 90.5 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 53.7 และมากับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.3 ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 47.4 ศึกษาข้อมูลต่างๆของอำเภอปายจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ส่วนใหญ่พักที่เกสท์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 52.6 โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยประมาณ 2 – 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 69.5 ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 74.7 ในอนาคตจะต้องกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอย่างแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 72.6 แหล่งท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวมากที่สุดคือ โป่งน้ำร้อนท่าปาย โดยกิจกรรมที่ชื่นชอบคือการเที่ยวโป่งน้ำร้อน โดยมีค่าใช้จ่ายรวมต่อวันประมาณ 2,194.90 บาท

1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาตามเพศแล้วพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.8 และ 93.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมาเยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ติดต่อธุรกิจ ประชุมสัมมนาหรือฝึกอบรม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 และ 57.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.8 และ 64.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวกับครอบครัว เดินทางมาเที่ยวคนเดียว เดินทางมาเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยว ตามลำดับ เพศชายเดินทางมาเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง รถจักรยานยนต์ และยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้ ตามลำดับ เพศหญิงเดินทางมาเที่ยวด้วยรถยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้

เพศชายและเพศหญิงใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 2 – 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.4 และ 70.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 4 – 5 วัน ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยว 1 วัน ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยวมากกว่า 7 วัน ใช้เวลาพำนักในการ

ท่องเที่ยว 6 – 7 วัน ตามลำดับ เพศชายเดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าแล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ รีสอร์ท ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเช่า บังกะโล ตามลำดับ เพศหญิงเดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าแล้วพักรีสอร์ทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ เกสต์เฮาส์ บังกะโล ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 และ 59.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต หนังสือแนะนำเที่ยว ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าช่วงเวลาเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์มีความเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.4 และ 78.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.2 และ 64.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาเที่ยวอีกครั้ง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	33	86.8	53	93.0	86	90.5
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	3	7.9	2	3.5	5	5.3
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	1	1.8	1	1.1
	ติดต่อธุรกิจ	2	5.3	1	1.8	3	3.2
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	18	47.4	33	57.9	51	53.7
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	10	26.3	14	24.6	24	25.3
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	10	26.3	10	17.5	20	21.1
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาคนเดียว	5	13.2	4	7.0	9	9.5
	มากับครอบครัว	8	21.1	15	26.3	23	24.2
	มากับเพื่อน	25	65.8	37	64.9	62	65.3
	มากับบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	1	1.8	1	1.1
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	20	52.6	25	43.9	45	47.4
	รถจักรยานยนต์	5	13.2	0	0.0	5	5.3
	รถโดยสารประจำทาง	11	28.9	25	43.9	36	37.9
	อื่นๆ	2	5.3	7	12.3	9	9.5
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	4	10.5	6	10.5	10	10.5
	2 – 3 วัน	26	68.4	40	70.2	66	69.5
	4 – 5 วัน	7	18.4	6	10.5	13	13.7
	6 – 7 วัน	0	0.0	1	1.8	1	1.1
	มากกว่า 7 วัน	1	2.6	4	7.0	5	5.3
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ท	11	28.9	28	49.1	39	41.1
	เกสต์เฮาส์	23	60.5	27	47.4	50	52.6
	บังกะโล	1	2.6	2	3.5	3	3.2
	อื่นๆ	3	7.9	0	0.0	3	3.2
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	23	60.5	34	59.6	57	60.0
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	5	13.2	7	12.3	12	12.6
	จากวารสาร	1	2.6	0	0.0	1	1.1
	จากอินเทอร์เน็ต	4	10.5	10	17.5	14	14.7
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	3.5	2	2.1
	อื่นๆ	5	13.2	4	7.0	9	9.5
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม – มิถุนายน	12	31.6	9	15.8	21	22.1
	กรกฎาคม – ตุลาคม	0	0.0	3	5.3	3	3.2
	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	26	68.4	45	78.9	71	74.7
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	32	84.2	37	64.9	69	72.6
	ไม่แน่ใจ	6	15.8	20	35.1	26	27.4
	รวม	38	100.0	57	100.0	95	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาตามอายุแล้วพบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 90.8 และ 100.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน คิดต่อธุรกิจ ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี เคยเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วมากกว่า 3 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ เดินทางมาเป็นครั้งแรก เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 วัน เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เคยเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้ว 2 – 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 65.5 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมาคนเดียว ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถจักรยานยนต์และรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถยนต์ส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้ รถจักรยานยนต์ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้เวลาเข้าพักในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 4 – 5 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ใช้เวลาพัก 2 – 3 วัน กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี ใช้เวลาเข้าพักในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 2 – 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาคือ ใช้เวลาพัก 1 วัน ใช้เวลาพัก 4 – 5 วัน ใช้เวลาพักมากกว่า 7 วัน ใช้เวลา

พำนัก 6 – 7 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี ใช้เวลาพำนักในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 1 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0

กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปาย แล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 50.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ รีสอร์ท ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเพื่อน บังกะโล ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักรีสอร์ท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 59.8 ตามลำดับ รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต หนังสือนันทนาการ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เห็นว่าช่วงเวลาเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 75.9 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เห็นว่าช่วงเวลาเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคมเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 71.3 และ 100.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	6	85.7	79	90.8	1	100.0	86	90.5
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	1	14.3	4	4.6	0	0.0	5	5.3
	ประชุม / สัมมนา /	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
	ฝึกอบรม	0	0.0	3	3.4	0	0.0	3	3.2
	ติดต่อธุรกิจ	0	0.0	3	3.4	0	0.0	3	3.2
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	2	28.6	49	56.3	0	0.0	51	53.7
	เคยมาแล้ว 2-3 ครั้ง	1	14.3	22	25.3	1	100.0	24	25.3
	เคยมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง	4	57.1	16	18.4	0	0.0	20	21.1
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0
ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว	มาคนเดียว	1	14.3	8	9.2	0	0.0	9	9.5
	มากับครอบครัว	1	14.3	21	24.1	1	100.0	23	24.2
	มากับเพื่อน	5	71.4	57	65.5	0	0.0	62	65.3
	มากับบ.นำเที่ยว	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	
ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	1	14.3	44	50.6	0	0.0	45	47.4
	รถจักรยานยนต์	3	42.9	2	2.3	0	0.0	5	5.3
	รถประจำทาง	3	42.9	32	36.8	1	100.0	36	37.9
	อื่นๆ	0	0.0	9	10.3	0	0.0	9	9.5
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	0	0.0	9	10.3	1	100.0	10	10.5
	2-3 วัน	3	42.9	63	72.4	0	0.0	66	69.5
	4-5 วัน	4	57.1	9	10.3	0	0.0	13	13.7
	6-7 วัน	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
	มากกว่า 7 วัน	0	0.0	5	5.7	0	0.0	5	5.3
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	
รูปแบบที่พัก	รีสอร์ท	0	0.0	38	43.7	1	100.0	39	41.1
	เกสต์เฮาส์	6	85.7	44	50.6	0	0.0	50	52.6
	บังกะโล	0	0.0	3	3.4	0	0.0	3	3.2
	อื่นๆ	1	14.3	2	2.3	0	0.0	3	3.2
รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	5	71.4	52	59.8	0	0.0	57	60.0
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	1	14.3	11	12.6	0	0.0	12	12.6
	จากวารสาร	0	0.0	1	1.1	0	0.0	1	1.1
	จากอินเทอร์เน็ต	0	0.0	13	14.9	1	100.0	14	14.7
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	2.3	0	0.0	2	2.1
	อื่นๆ	1	14.3	8	9.2	0	0.0	9	9.5
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม – มิถุนายน	2	28.6	19	21.8	0	0.0	21	22.1
	กรกฎาคม – ตุลาคม	0	0.0	2	2.3	1	100.0	3	3.2
	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	5	71.4	66	75.9	0	0.0	71	74.7
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	6	85.7	62	71.3	1	100.0	69	72.6
	ไม่แน่ใจ	1	14.3	25	28.7	0	0.0	26	27.4
	รวม	7	100.0	87	100.0	1	100.0	95	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

3) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้

เมื่อพิจารณาตามรายได้แล้วพบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.8 93.8 และ 85.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ติดต่อธุรกิจ ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000

ตารางที่ 4.9 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ ของการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	พักผ่อน	44	89.8	30	93.8	12	85.7	86	90.5
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	3	6.1	2	6.3	0	0.0	5	5.3
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	0	0.0	1	7.1	1	1.1
	ติดต่อธุรกิจ	2	4.1	0	0.0	1	7.1	3	3.2
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	22	44.9	20	62.5	9	64.3	51	53.7
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	12	24.5	8	25.0	4	28.6	24	25.3
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	15	30.6	4	12.5	1	7.1	20	21.1
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	8	16.3	0	0.0	1	7.1	9	9.5
	มากับครอบครัว	9	18.4	8	25.0	6	42.9	23	24.2
	มากับเพื่อน	32	65.3	23	71.9	7	50.0	62	65.3
	มากับบ.นำเที่ยว	0	0.0	1	3.1	0	0.0	1	1.1
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
ยานพาหนะ ที่ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	17	34.7	20	62.5	8	57.1	45	47.4
	รถจักรยานยนต์	5	10.2	0	0.0	0	0.0	5	5.3
	รถโดยสารประจำ ทาง	24	49.0	8	25.0	4	28.6	36	37.9
	อื่นๆ	3	6.1	4	12.5	2	14.3	9	9.5
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	3	6.1	3	9.4	4	28.6	10	10.5
	2-3 วัน	32	65.3	26	81.3	8	57.1	66	69.5
	4-5 วัน	10	20.4	1	3.1	2	14.3	13	13.7
	6-7 วัน	0	0.0	1	3.1	0	0.0	1	1.1
	มากกว่า 7 วัน	4	8.2	1	3.1	0	0.0	5	5.3
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ต	10	20.4	20	62.5	9	64.3	39	41.1
	เกสต์เฮาส์	34	69.4	11	34.4	5	35.7	50	52.6
	บังกะโล	3	6.1	0	0.0	0	0.0	3	3.2
	อื่นๆ	2	4.1	1	3.1	0	0.0	3	3.2
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	32	65.3	19	59.4	6	42.9	57	60.0
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	5	10.2	3	9.4	4	28.6	12	12.6
	จากวารสาร	0	0.0	0	0.0	1	7.1	1	1.1
	จากอินเทอร์เน็ต	8	16.3	5	15.6	1	7.1	14	14.7
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	1	3.1	1	7.1	2	2.1
	อื่นๆ	4	8.2	4	12.5	1	7.1	9	9.5
รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0	
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม - มิถุนายน	14	28.6	6	18.8	1	7.1	21	22.1
	กรกฎาคม - ตุลาคม	2	4.1	0	0.0	1	7.1	3	3.2
	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์	33	67.3	26	81.3	12	85.7	71	74.7
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	35	71.4	24	75.0	10	71.4	69	72.6
	ไม่แน่ใจ	14	28.6	8	25.0	4	28.6	26	27.4
	รวม	49	100.0	32	100.0	14	100.0	95	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.2.2. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการท่องเที่ยวใน อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 84.0 โดยเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 76.2 และมากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 45.2 ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาเที่ยวคือรถโดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 56.8 ศึกษาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับอำเภอปายจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 68.7 ส่วนใหญ่เข้าพักที่เกสต์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 58.2 โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยมากกว่า 7 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 57.6 ในอนาคตจะต้องกลับมาเที่ยวที่อำเภอปายอย่างแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 77.6 แหล่งท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวมากที่สุดคือน้ำตกหมอบเป่ง โดยกิจกรรมที่ชื่นชอบคือการเที่ยวน้ำตก โดยมีค่าใช้จ่ายรวมต่อวันประมาณ 1,359.10 บาท

1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาตามเพศแล้วพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.5 และ 86.5 ตามลำดับ รองลงมาคือ เข็มมญาติหรือเข็มเพื่อน ศึกษาวัฒนธรรม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.9 และ 82.4 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ เพศชายเดินทางมาเที่ยวคนเดียวมากที่สุด ร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ เดินทางมากับเพื่อน เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ เพศหญิงเดินทางมาเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ เพศชาย

และเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.3 และ 64.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ตามลำดับ

เพศชายใช้เวลามาพักผ่อนในการท่องเที่ยวอำเภอปาย มากกว่า 7 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาคือ ใช้เวลาพักผ่อน 2 – 3 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 4 – 5 วัน ตามลำดับ เพศหญิงใช้เวลาพักผ่อนในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 2 – 3 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ ใช้เวลาพักผ่อนมากกว่า 7 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 4 – 5 วัน ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักแรมที่เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.1 และ 64.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ บังกะโล รีสอร์ท ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.7 และ 62.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ หนังสือนำเที่ยว อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าช่วงเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.1 และ 60.8 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.1 และ 77.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามลำดับ (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว	พักผ่อน	119	81.5	128	86.5	247	84.0
	ศึกษาวัฒนธรรม	6	4.1	5	3.4	11	3.7
	เยี่ยมชมญาติ / เพื่อน	12	8.2	5	3.4	17	5.8
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	2	1.4	0	0.0	2	0.7
	ติดต่อธุรกิจ	2	1.4	0	0.0	2	0.7
	อื่นๆ	5	3.4	10	6.8	15	5.1
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	102	69.9	122	82.4	224	76.2
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	22	15.1	18	12.2	40	13.6
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	22	15.1	8	5.4	30	10.2
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	59	40.4	52	35.1	111	37.8
	มากับครอบครัว	31	21.2	17	11.5	48	16.3
	มากับเพื่อน	56	38.4	77	52.0	133	45.2
	มากับบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	1.4	2	0.7
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	
ยานพาหนะที่ ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	21	14.4	8	5.4	29	9.9
	รถจักรยานยนต์	45	30.8	26	17.6	71	24.1
	รถโดยสารประจำทาง	72	49.3	95	64.2	167	56.8
	อื่นๆ	8	5.5	19	12.8	27	9.2
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	
ระยะเวลาที่ พำนักในการ ท่องเที่ยว	1 วัน	6	4.1	9	6.1	15	5.1
	2 – 3 วัน	36	24.7	48	32.4	84	28.6
	4 – 5 วัน	28	19.2	37	25.0	65	22.1
	6 – 7 วัน	20	13.7	12	8.1	32	10.9
	มากกว่า 7 วัน	56	38.4	42	28.4	98	33.3
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ท	20	13.7	11	7.4	31	10.5
	เกสต์เฮาส์	76	52.1	95	64.2	171	58.2
	บังกะโล	69	26.7	34	23.0	73	24.8
	อื่นๆ	11	7.5	8	5.4	19	6.5
รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		เพศ					
		ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มา ของข้อมูล	จากเพื่อน	109	74.7	93	62.8	202	68.7
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	18	12.3	35	23.6	53	18.0
	จากวารสาร	2	1.4	2	1.4	4	1.4
	จากอินเทอร์เน็ต	11	7.5	9	6.1	20	6.8
	จากบริษัทนำเที่ยว	2	1.4	6	4.1	8	2.7
	อื่นๆ	4	2.7	3	2.0	7	2.4
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่ การท่องเที่ยว	มีนาคม – มิถุนายน	79	54.1	90	60.8	169	57.5
	กรกฎาคม – ตุลาคม	17	11.6	16	10.8	33	11.2
	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์	50	34.2	42	28.4	92	31.3
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0
โอกาสในอนาคตที่จะ กลับมา	กลับมาแน่นอน	114	78.1	114	77.0	228	77.6
	ไม่แน่ใจ	32	21.9	32	21.6	64	21.8
	ไม่กลับมา	0	0.0	2	1.4	2	0.7
	รวม	146	100.0	148	100.0	294	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามอายุ

เมื่อพิจารณาตามอายุแล้วพบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 85.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ศึกษาวัฒนธรรม มาทำอื่นๆ เช่น เขียนหนังสือ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติ หรือเยี่ยมเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ พักผ่อนหย่อนใจ มาทำอื่นๆ เช่น เขียนหนังสือ ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.0 และ 76.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยเดินทางมาแล้ว มากกว่า

3 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.3 และ 43.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายกับครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 57.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ยานพาหนะอื่น ๆ เช่น รถตู้ ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายด้วยรถยนต์ส่วนตัวและรถจักรยานยนต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง ยานพาหนะอื่น ๆ เช่น รถตู้

กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ใช้เวลาพักผ่อนในการท่องเที่ยวอำเภอปาย 2 – 3 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ ใช้เวลาพักผ่อน 4 – 5 วัน ใช้เวลาพักผ่อนมากกว่า 7 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 6 – 7 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี ใช้เวลาพักผ่อนในการท่องเที่ยวอำเภอปาย มากกว่า 7 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.7 และ 83.3 ตามลำดับ รองลงมาคือ ใช้เวลาพักผ่อน 2 – 3 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 4 – 5 วัน ใช้เวลาพักผ่อน 6 – 7 วัน ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 และ 57.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ บังกะโล รีสอร์ท ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเพื่อน ตามลำดับ กลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักรีสอร์ทและบังกะโลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ เกสต์เฮาส์ ที่พักอื่นๆ เช่น บ้านญาติ บ้านเพื่อน ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.0 68.7 และ 66.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ หนังสือแนะนำเที่ยว อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี เห็นว่าช่วงเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนมีความเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.5 56.9 และ 66.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 21 – 50 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.8 76.8 และ 100.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามลำดับ (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ ของการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	พักผ่อน	36	85.7	209	85.0	2	33.3	247	84.0
	ศึกษาวัฒนธรรม	1	2.4	10	4.1	0	0.0	11	3.7
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	1	2.4	13	5.3	3	50.0	17	5.8
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	2	0.8	0	0.0	2	0.7
	ติดต่อธุรกิจ	0	0.0	2	0.8	0	0.0	2	0.7
	อื่นๆ	4	9.5	10	4.1	1	16.7	15	5.1
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	34	81.0	187	76.0	3	50.0	224	76.2
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	8	19.0	32	13.0	0	0.0	40	13.6
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	0	0.0	27	11.0	3	50.0	30	10.2
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	11	26.2	98	39.8	2	33.3	111	37.8
	มากับครอบครัว	4	9.5	40	16.3	4	66.7	48	16.3
	มากับเพื่อน	27	64.3	106	43.1	0	0.0	133	45.2
	มากับบ.นำเที่ยว	0	0.0	2	0.8	0	0.0	2	0.7
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
ยานพาหนะ ที่ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	3	7.1	24	9.8	2	33.3	29	9.9
	รถจักรยานยนต์	10	23.8	59	24.0	2	33.3	71	24.1
	รถโดยสารประจำ ทาง	24	57.1	142	57.7	1	16.7	167	56.8
	อื่นๆ	5	11.9	21	8.5	1	16.7	27	9.2
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ใช้พำนัก	1 วัน	2	4.8	13	5.3	0	0.0	15	5.1
	2-3 วัน	13	31.0	70	28.5	1	16.7	84	28.6
	4-5 วัน	11	26.2	54	22.0	0	0.0	65	22.1
	6-7 วัน	6	14.3	26	10.6	0	0.0	32	10.9
	มากกว่า 7 วัน	10	23.8	83	33.7	5	83.3	98	33.3
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ต	5	11.9	24	9.8	2	33.3	31	10.5
	เกสต์เฮาส์	28	66.7	142	57.7	1	16.7	171	58.2
	บังกะโล	8	19.0	63	25.6	2	33.3	73	24.8
	อื่นๆ	1	2.4	17	6.9	1	16.7	19	6.5
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	29	69.0	169	68.7	4	66.7	202	68.7
	จากหนังสือแนะนำเที่ยว	8	19.0	44	17.9	1	16.7	53	18.0
	จากวารสาร	0	0.0	4	1.6	0	0.0	4	1.4
	จากอินเทอร์เน็ต	2	4.8	18	7.3	0	0.0	20	6.8
	จากบริษัทนำเที่ยว	2	4.8	6	2.4	0	0.0	8	2.7
	อื่นๆ	1	2.4	5	2.0	1	16.7	7	2.4
รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0	
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม - มิถุนายน	25	59.5	140	56.9	4	66.7	169	57.5
	กรกฎาคม - ตุลาคม	8	19.0	25	10.2	0	0.0	33	11.2
	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์	9	21.4	81	32.9	2	33.3	92	31.3
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		อายุ							
		ต่ำกว่า 20 ปี		ระหว่าง 21-50		มากกว่า 50 ปี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	33	78.6	189	76.8	6	100.0	228	77.6
	ไม่แน่ใจ	7	16.7	57	23.2	0	0.0	64	21.8
	ไม่กลับมา	2	4.8	0	0.0	0	0.0	2	0.7
	รวม	42	100.0	246	100.0	6	100.0	294	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

3) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามรายได้

เมื่อพิจารณาตามรายได้แล้วพบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีวัตถุประสงค์เดินทางมาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.9 62.8 และ 87.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ ศึกษาวัฒนธรรม เยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.8 67.4 และ 75.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ เคยเดินทางมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง เคยเดินทางมาแล้วมากกว่า 3 ครั้ง ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายคนเดียวและมาเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคือ เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว ตามลำดับ กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายกับคนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.2 รองลงมาคือ เดินทางมากับเพื่อน เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ กลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาคือ เดินทางมาคนเดียว เดินทางมากับครอบครัว เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเดินทางมาเที่ยวอำเภอป่าคายด้วยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.5 65.1 และ 55.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว ยานพาหนะอื่นๆ เช่น รถตู้ ตามลำดับ

กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน ใช้เวลามาพำนักในการท่องเที่ยวอำเภอปาย มากกว่า 7 วันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 30.2 และ 34.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ ใช้เวลาพำนัก 2–3 วัน ใช้เวลาพำนัก 4–5 วัน ใช้เวลาพำนัก 6–7 วัน ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวอำเภอปายแล้วพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.1 69.8 และ 56.2 ตามลำดับ รองลงมาคือ บังกะโล รีสอร์ท ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เดินทางมาเที่ยวโดยศึกษาข้อมูลมาจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.2 69.8 และ 68.6 ตามลำดับ รองลงมาคือ หนังสือแนะนำเที่ยว อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน เห็นว่าช่วงเวลาเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายนเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.1 39.5 และ 60.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ตามลำดับ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทต่อเดือน และกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน มีความคิดเห็นว่าโอกาสในอนาคตจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.3 67.4 และ 80.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาอีกครั้ง ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามลำดับ (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ ของการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	พักผ่อน	58	87.9	27	62.8	162	87.6	247	84.0
	ศึกษาวัฒนธรรม	1	1.5	7	16.3	3	1.6	11	3.7
	เยี่ยมญาติ / เพื่อน	1	1.5	4	9.3	12	6.5	17	5.8
	ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม	0	0.0	1	2.3	1	0.5	2	0.7
	ติดต่อธุรกิจ	1	1.5	0	0.0	1	0.5	2	0.7
	อื่นๆ	5	7.6	4	9.3	6	3.2	15	5.1
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
จำนวนครั้ง ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาครั้งแรก	56	84.8	29	67.4	139	75.1	224	76.2
	เคยมาแล้ว 2 – 3 ครั้ง	6	9.1	10	23.3	24	13.0	40	13.6
	เคยมาแล้ว มากกว่า 3 ครั้ง	4	6.1	4	9.3	22	11.9	30	10.2
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
ลักษณะการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	มาคนเดียว	28	42.4	19	44.2	64	34.6	111	37.8
	มากับครอบครัว	9	13.6	9	20.9	30	16.2	48	16.3
	มากับเพื่อน	28	42.4	15	34.9	90	48.6	133	45.2
	มากับบริษัทนำ เที่ยว	1	1.5	0	0.0	1	0.5	2	0.7
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
ยานพาหนะ ที่ใช้ในการ เดินทางมา ท่องเที่ยว	รถยนต์ส่วนตัว	10	15.2	4	9.3	15	8.1	29	9.9
	รถจักรยานยนต์	10	15.2	10	23.3	51	27.6	71	24.1
	รถโดยสารประจำ ทาง	36	54.5	28	65.1	103	55.7	167	56.8
	อื่นๆ	10	15.2	1	2.3	16	8.6	27	9.2
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่พำนักในการท่องเที่ยว	1 วัน	4	6.1	2	4.7	9	4.9	15	5.1
	2-3 วัน	16	24.2	12	27.9	56	30.3	84	28.6
	4-5 วัน	17	25.8	11	25.6	37	20.0	65	22.1
	6-7 วัน	7	10.6	5	11.6	20	10.8	32	10.9
	มากกว่า 7 วัน	22	33.3	13	30.2	63	34.1	98	33.3
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
รูปแบบของที่พัก	รีสอร์ต	8	12.1	5	11.6	18	9.7	31	10.5
	เกสต์เฮาส์	37	56.1	30	69.8	104	56.2	171	58.2
	บังกะโล	18	27.3	5	11.6	50	27.0	73	24.8
	อื่นๆ	3	4.5	3	7.0	13	7.0	19	6.5
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0
แหล่งที่มาของข้อมูล	จากเพื่อน	45	68.2	30	69.8	127	68.6	202	68.7
	จากหนังสือพิมพ์	10	15.2	6	14.0	37	20.0	53	18.0
	จากวารสาร	3	4.5	0	0.0	1	0.5	4	1.4
	จากอินเทอร์เน็ต	7	10.6	5	11.6	8	4.3	20	6.8
	จากบริษัทนำเที่ยว	0	0.0	2	4.7	6	3.2	8	2.7
	อื่นๆ	1	1.5	0	0.0	6	3.2	7	2.4
รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0	
ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว	มีนาคม - มิถุนายน	41	62.1	17	39.5	111	60.0	169	57.5
	กรกฎาคม - ตุลาคม	5	7.6	16	37.2	12	6.5	33	11.2
	พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์	20	30.3	10	23.3	62	33.5	92	31.3
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว		รายได้							
		ต่ำกว่า 15,000		15,001-30,000		สูงกว่า 30,000		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โอกาสในอนาคตที่จะกลับมา	กลับมาแน่นอน	51	77.3	29	67.4	148	80.0	228	77.6
	ไม่แน่ใจ	15	22.7	12	27.9	37	20.0	64	21.8
	ไม่กลับมา	0	0.0	2	4.7	0	0.0	2	0.7
	รวม	66	100.0	43	100.0	185	100.0	294	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.2.4. กิจกรรมที่ชื่นชอบในการเดินทางมาท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ราย ชื่นชอบกิจกรรมเที่ยวไปนั่งร้อน เป็นอันดับแรก และกิจกรรมเที่ยวน้ำตก ล่องแพยาง มนต์การวัดและพระธาตุ นั่งจิบกาแฟ ปั่นจักรยานชมเมือง นั่งชั่งชมไพร และกิจกรรมอื่นๆ เช่น นอนพักผ่อน ล่องแพไม้ไผ่ ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ราย ชื่นชอบกิจกรรมเที่ยวน้ำตก เป็นอันดับแรก และกิจกรรมปั่นจักรยานชมเมือง เที่ยวไปนั่งร้อน ล่องแพยาง มนต์การวัดและพระธาตุ นั่งจิบกาแฟ นั่งชั่งชมไพร และกิจกรรมอื่นๆ เช่น เล่นดนตรี เรียนภาษา นวดแผนโบราณ ตามลำดับ(ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 กิจกรรมที่ชื่นชอบในการเดินทางมาท่องเที่ยว

กิจกรรมที่ชื่นชอบ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
ล่องแพยาง	5.08	3	4.59	4
เที่ยวไปนั่งร้อน	5.91	1	4.78	3
เที่ยวน้ำตก	5.32	2	5.84	1
นั่งชั่งชมไพร	4.17	7	4.19	7
มนต์การวัดและพระธาตุ	4.85	4	4.55	5

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

กิจกรรมที่ชื่นชอบ	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
นั่งเล่นและดื่มกาแฟที่ร้าน	4.68	5	4.38	6
ปั่นจักรยานชมเมือง	4.62	6	4.84	2
อื่นๆ เช่น นวดแผนโบราณ นอนพักผ่อน	1.37	8	2.85	8

ที่มา: จากการศึกษา

4.2.5. แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวครั้งนี้

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว จำนวน 389 ราย จะไปเที่ยวน้ำตกหมอแปง จำนวน 278 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.5 เพราะบริเวณรอบน้ำตกมีป่าเขาร่มรื่นและมีชาวเขาเผ่ามูเซอแดงอาศัยอยู่ใกล้เคียงด้วย จะไปเที่ยวกองแลน(ปาย แคนยอน) เป็นจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.2 เพราะลักษณะพื้นที่เป็นหน้าผาสูง มีทิวทัศน์สวยงามแปลกตา จะไปเที่ยววัดน้ำฮู เป็นจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.8 เพราะมีระยะทางห่างจากตัวอำเภอปาย ไปทางทิศตะวันตกประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐานของเจ้าพ่ออุ่นเมือง ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ พระเศียรส่วนบนกลวงเปิดได้ และมีน้ำขังอยู่ตลอดเวลา อายุประมาณ 500 ปี จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนท่าปาย เป็นจำนวน 146 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 เพราะบริเวณน้ำพุร้อนจะมีธารน้ำไหลตลอดปี มีค่ากำมะถันเจือปนน้อย ทำให้ไม่มีกลิ่นฉุนจากกำมะถันมาก และยังมีธารน้ำที่เป็นน้ำเย็นด้วย สายธารน้ำทั้งสองจึงไหลมาผสมกัน อุณหภูมิจึงอุ่นพอดี เหมาะกับการแช่น้ำหรืออาบน้ำ จะไปเที่ยวเจดีย์พระธาตุแม่เย็น เป็นจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.1 เพราะ เป็นเจดีย์ที่สร้างสมัยใดไม่ปรากฏ ไม่อาจทราบได้ ตั้งอยู่บริเวณเนินสูง และเมื่อขึ้นไปนมัสการองค์พระธาตุแม่เย็นจะมองเห็นทิวทัศน์ของอำเภอปาย ที่สำคัญเป็นจุดสังเกตของผู้โดยสารทางเครื่องบินว่าจุดนี้เป็นอำเภอปาย จะไปเที่ยววัดกลาง เป็นจำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.6 เพราะตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียงใต้ ภายในวัดมีองค์พระเจดีย์องค์ใหญ่ศิลปะไทยใหญ่แท้ มีเจดีย์ทรงมอญโดยรอบ เหนือฐานเจดีย์องค์ใหญ่ทำเป็นมณฑปยอดมงกุฎ จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนเมืองแปง เป็นจำนวน 110 รายคิดเป็นร้อยละ 28.3 ซึ่งห่างจากอำเภอปายประมาณ 7 กิโลเมตร อุณหภูมิของน้ำร้อนประมาณ 95 องศาเซลเซียสพุ่งขึ้นเป็นระยะ ๆ และไปเที่ยวสถานที่อื่นๆ เช่น หมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านยูนาน ปางช้าง จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยวแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนท่าปาย จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมาจะไปเที่ยววัดน้ำฮู จำนวน 67

ราย คิดเป็นร้อยละ 70.5 ถัดมาจะไปเที่ยวเจดีย์พระธาตุแม่เย็น จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 จะไปเที่ยวน้ำตกหมอแปง จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.1 จะไปเที่ยววัดกลาง จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.3 จะไปเที่ยวกงแลน(ปาย แคนยอน) จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.6 จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนเมืองแปง จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.9 และไปเที่ยวสถานที่อื่นๆ เช่น หมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านยูนาน ปางช้าง สะพานประวัติศาสตร์จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวน้ำตกหมอแปง จำนวน 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงมาจะไปเที่ยวกงแลน(ปาย แคนยอน) จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.2 ถัดมาจะไปเที่ยววัดน้ำฮู จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.2 จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนท่าปาย จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.5 จะไปเที่ยวโป่งน้ำร้อนเมืองแปง จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.2 จะไปเที่ยววัดกลาง จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.1 จะไปเที่ยวเจดีย์พระธาตุแม่เย็น จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.1 และไปเที่ยวสถานที่อื่นๆ เช่นหมู่บ้านชาวเขา หมู่บ้านยูนาน ปางช้าง จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวครั้งนี้

แหล่งท่องเที่ยวที่เดินทางไป ท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้ำตกหมอแปง	58	61.1	220	74.8	278	71.5
กงแลน (ปาย แคนยอน)	37	38.6	127	43.2	164	42.2
วัดน้ำฮู	67	70.5	80	27.2	147	37.8
โป่งน้ำร้อนท่าปาย	71	74.7	75	25.5	146	37.5
เจดีย์พระธาตุแม่เย็น	60	63.2	65	22.1	125	32.1
วัดกลาง	44	46.3	71	24.1	115	29.6
โป่งน้ำร้อนเมืองแปง	36	37.9	74	25.2	110	28.3
อื่นๆ	18	18.9	48	16.3	66	17.0

ที่มา: จากการศึกษา

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.2.6. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 95 ราย มีค่าใช้จ่ายรวมโดยเฉลี่ยเป็นเงินจำนวน 2,194.9 บาท โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเงินจำนวน 510.8 บาท ค่าใช้จ่ายในค่าอาหารและเครื่องดื่มเป็นเงินจำนวน 597.7 บาท ค่าใช้จ่ายด้านที่พักเป็นเงินจำนวน 275.3 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึกเป็นเงินจำนวน 284.8 บาท ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเงินจำนวน 526.3 บาท

สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 294 ราย มีค่าใช้จ่ายรวมโดยเฉลี่ยเป็นเงินจำนวน 1,359.1 บาท โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเงินจำนวน 224.1 บาท ค่าใช้จ่ายในค่าอาหารและเครื่องดื่มเป็นเงินจำนวน 447.6 บาท ค่าใช้จ่ายด้านที่พักเป็นเงินจำนวน 264.9 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึกเป็นเงินจำนวน 95.3 บาท ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเงินจำนวน 327.2 บาท (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอำเภอปาย

ค่าใช้จ่าย (เฉลี่ยต่อวัน)	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
การเดินทาง (บาท)	510.8	224.1
ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (บาท)	597.7	447.6
ด้านที่พัก (บาท)	275.3	264.9
การซื้อของที่ระลึก (บาท)	284.8	95.3
การทำกิจกรรมการท่องเที่ยว (บาท)	526.3	327.2
ค่าใช้จ่ายรวม (บาท)	2,194.9	1,359.1

ที่มา: จากการศึกษา

4.3. ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การศึกษาปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 7 ปัจจัยหลัก ดังนี้คือ

4.3.1. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว แบ่งเป็น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ค่าและสมเหตุสมผล ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปายมีราคาที่แน่นอน

4.3.2. ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว แบ่งเป็น สถานที่ท่องเที่ยวมีความสวยงามทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวมีความสะอาด สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมีความแตกต่างจากที่อื่นๆ สถานที่ท่องเที่ยวมีความเงียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อน

4.3.3. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น อำเภอปายมีไฟฟ้าและน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ อำเภอปายมีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พักและแหล่งท่องเที่ยว อำเภอปายมีห้องพักรหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

4.3.4. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ แบ่งเป็น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์

4.3.5. ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แบ่งเป็น อำเภอปายมีความปลอดภัยในทรัพย์สิน อำเภอปายมีความปลอดภัยในชีวิต

4.3.6. ปัจจัยด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย แบ่งเป็น นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมา

4.3.7. ปัจจัยด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว แบ่งเป็น ผู้ประกอบการและพนักงานมีการให้บริการเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการและพนักงานมีความชำนาญในการให้บริการ ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี

ในที่นี้ให้นักท่องเที่ยวตอบคำถามว่าปัจจัยต่างๆเหล่านี้ มีผลต่อการเดินทางมาเที่ยวอำเภอปายหรือไม่ และให้คะแนนดังนี้คือ ผู้ที่ตอบว่ามีผลให้คะแนน 1 คะแนน ผู้ที่ตอบว่าไม่มีผลให้ 0 คะแนน จากนั้นจะนำเอาคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้คือ

4.3.1. ภาพรวมของปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งหมดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.58 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 และด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 ตามลำดับ

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45 ด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 และด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 ตามลำดับ

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51 ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 และด้านการประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.23 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย

ปัจจัย	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1. ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	0.45	4	0.27	4	0.32	5
1.1. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป อำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล	0.51		0.32		0.37	
1.2. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ อำเภอปาย มีราคาที่น่าพอใจ	0.38		0.22		0.26	
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	0.48	3	0.51	2	0.51	3
2.1. สถานที่ท่องเที่ยวมีความ สวยงามทางธรรมชาติ	0.64		0.54		0.57	
2.2. สถานที่ท่องเที่ยวมีความ สะอาด	0.36		0.38		0.38	
2.3. สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์ เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ	0.42		0.49		0.47	
2.4. สถานที่ท่องเที่ยว มีความ เงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน	0.48		0.63		0.60	
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้น พื้นฐาน	0.50	2	0.24	5	0.30	6
3.1. อ.ปาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอต่อความต้องการ	0.48		0.28		0.33	
3.2. อ.ปาย มีถนนที่ได้มาตรฐาน เข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว	0.58		0.21		0.30	
3.3. อ.ปาย มีห้องพักพอเพียงต่อ ความต้องการของนักท่องเที่ยว	0.55		0.31		0.37	
3.4. อ.ปาย มีระบบการสื่อสาร และโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ	0.38		0.15		0.20	
4. ด้านการประชาสัมพันธ์	0.42	5	0.23	6	0.27	7
4.1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	0.42		0.25		0.29	
4.2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์	0.42		0.20		0.25	

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ปัจจัย	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	0.55	1	0.60	1	0.59	1
5.1. อ.ปาย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน	0.54		0.61		0.59	
5.2. อ.ปาย มีความปลอดภัยในชีวิต	0.56		0.58		0.58	
6. ด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย	0.55	1	0.60	1	0.58	2
6.1. นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	0.74		0.70		0.71	
6.2. นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	0.55		0.65		0.62	
6.3. นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา	0.37		0.44		0.42	
7. ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว	0.39	6	0.32	3	0.34	4
7.1. ผู้ประกอบการและพนักงานมีการให้บริการเป็นอย่างดี	0.33		0.31		0.31	
7.2. ผู้ประกอบการและพนักงานมีความชำนาญในการให้บริการ	0.37		0.26		0.29	
7.3. ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	0.39		0.24		0.28	
7.4. ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี	0.46		0.48		0.48	

ที่มา: จากการคำนวณ

4.3.2. การทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำแนกตามกลุ่มอายุ อาชีพ รายได้

ในการทดสอบปัจจัยต่างๆ กับกลุ่มเพศ อายุ รายได้ จำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่ง
ผลจากการศึกษามีดังนี้คือ

1) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

1.1) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปายต่ำและสมเหตุสมผล จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่
คำนวณได้คือ 2.534 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม
เพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.447 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2
จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอ
ปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่
คำนวณได้เท่ากับ 1.114 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม
อายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.750 ซึ่งน้อยกว่าค่า
 χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและ
สมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่
คำนวณได้เท่ากับ 0.135 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำและสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม
รายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.762 ซึ่งน้อยกว่า
ค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอปาย ต่ำ
และสมเหตุสมผล ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอป่าต๋ำและสมเหตุสมผล

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอำเภอป่าต๋ำและสมเหตุสมผล		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	23	15	38	2.534 (0.111)
		หญิง	25	32	57	
		รวม	48	47	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	52	94	146	1.447 (0.229)
		หญิง	43	105	148	
		รวม	95	199	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	1.144 (0.564)
		21 - 50 ปี	43	44	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	48	47	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	0.750 (0.687)
		21 - 50 ปี	81	165	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	95	199	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	24	25	49	0.135 (0.935)
		15,001-30,000 บาท	17	15	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	48	47	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	24	42	66	4.762 (0.092)
		15,001-30,000 บาท	19	24	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	52	133	185	
		รวม	95	199	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

1.2) พิจารณาตามกลุ่มค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปายมีราคาที่แน่นอน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.067 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.586 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.930 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.256 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.054 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าการกำหนดราคาต่างๆที่แน่นอนของธุรกิจท่องเที่ยวมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.183 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่แน่นอน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่เหมาะสม

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่อำเภอปาย มีราคาที่เหมาะสม		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	15	23	38	0.067 (0.796)
		หญิง	21	36	57	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	38	108	146	2.596 (0.108)
		หญิง	27	121	148	
		รวม	65	229	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	2.930 (0.231)
		21 - 50 ปี	31	56	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	12	30	42	1.256 (0.534)
		21 - 50 ปี	52	194	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	65	229	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	14	35	49	6.054 (0.048)*
		15,001-30,000 บาท	13	19	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	9	5	14	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15	51	66	5.183 (0.075)
		15,001-30,000 บาท	15	28	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	35	150	185	
		รวม	65	229	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2) ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว

2.1) สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.069 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.753 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.152 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.066 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.126 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	25	13	38	0.069 (0.793)
		หญิง	36	21	57	
		รวม	61	34	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	79	67	146	0.000 (0.992)
		หญิง	80	68	148	
		รวม	159	135	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	5	2	7	0.753 (0.686)
		21 - 50 ปี	55	32	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	61	34	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	22	20	42	1.152 (0.562)
		21 - 50 ปี	135	111	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	159	135	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	32	17	49	0.066 (0.967)
		15,001-30,000 บาท	20	12	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	9	5	14	
		รวม	61	34	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	39	27	66	7.126 (0.028)*
		15,001-30,000 บาท	30	13	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	90	95	185	
		รวม	159	135	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2.2) สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด จำแนก เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.374 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.671 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.411 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.187 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.477 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.320 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	15	23	38	0.374 (0.541)
		หญิง	19	38	57	
		รวม	34	61	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	61	85	146	1.671 (0.196)
		หญิง	51	97	148	
		รวม	112	182	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	3.411 (0.182)
		21 - 50 ปี	29	58	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	34	61	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	15	27	42	2.187 (0.335)
		21 - 50 ปี	93	153	246	
		มากกว่า 50 ปี	4	2	6	
		รวม	112	182	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	30	49	0.477 (0.788)
		15,001-30,000 บาท	10	22	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	5	9	14	
		รวม	34	61	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	26	40	66	1.320 (0.517)
		15,001-30,000 บาท	13	30	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	73	112	185	
		รวม	112	182	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2.3) สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.879 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.907 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.656 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.438 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.381 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากที่อื่นๆ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างจากที่อื่นๆ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	20	18	38	2.879 (0.090)
		หญิง	20	37	57	
		รวม	40	55	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	72	74	146	0.013 (0.909)
		หญิง	72	76	148	
		รวม	144	150	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	1.907 (0.385)
		21 - 50 ปี	37	50	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	40	55	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20	22	42	0.656 (0.720)
		21 - 50 ปี	122	124	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	144	150	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	22	27	49	0.438 (0.803)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	40	55	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	37	29	66	3.381 (0.184)
		15,001-30,000 บาท	24	19	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	83	102	185	
		รวม	144	150	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

2.4) สถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 3.716 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.156 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.205 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.124 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.337 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.186 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 สถานที่ท่องเที่ยว มีความเจ็บสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		สถานที่ท่องเที่ยว มีความ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			เจ็บสงบ เหมาะแก่การ พักผ่อน			
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	23	15	38	3.716 (0.054)
		หญิง	23	34	57	
		รวม	46	49	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	94	52	146	0.156 (0.693)
		หญิง	92	56	148	
		รวม	186	108	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.205 (0.332)
		21 - 50 ปี	43	44	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	46	49	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	23	19	42	4.124 (0.127)
		21 - 50 ปี	161	85	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	186	108	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	25	24	49	0.337 (0.845)
		15,001-30,000 บาท	15	17	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	46	49	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	44	22	66	2.186 (0.335)
		15,001-30,000 บาท	23	20	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	119	66	185	
		รวม	186	108	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3) ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน

3.1) อำเภอบาย มีไฟฟ้าและน้ำประปาเพียงพอกับความต้องการ จำแนกตาม เพศ

อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.520 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.337 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.170 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.418 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.047 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอบาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 อําเภอบาย มีไฟฟ้า และนํ้าประปา เพียงพอกับความต้องการ

กลุ่มนํ้า ท่อก่ี่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อําเภอบาย มีไฟฟ้า และ นํ้าประปา เพียงพอกับ ความต้องการ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	18	20	38	0.028 (0.867)
		หญิง	28	29	57	
		รวม	46	49	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	44	102	146	0.520 (0.471)
		หญิง	39	109	148	
		รวม	83	211	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	1.337 (0.513)
		21 - 50 ปี	41	46	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	46	49	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	11	31	42	0.170 (0.919)
		21 - 50 ปี	70	176	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	83	211	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	27	22	49	2.418 (0.299)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	46	49	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	16	50	66	1.047 (0.592)
		15,001-30,000 บาท	11	32	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	56	129	185	
		รวม	83	211	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3.2) อำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.342 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.354 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.276 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.058 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 อำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อำเภอปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	22	16	38	0.000 (1.000)
		หญิง	33	24	57	
		รวม	55	40	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	30	116	146	0.007 (0.933)
		หญิง	31	117	148	
		รวม	61	233	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	5	2	7	1.342 (0.511)
		21 - 50 ปี	49	38	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	55	40	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	11	31	42	2.354 (0.308)
		21 - 50 ปี	50	196	246	
		มากกว่า 50 ปี	0	6	6	
		รวม	61	233	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	30	19	49	1.276 (0.528)
		15,001-30,000 บาท	16	16	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	9	5	14	
		รวม	55	40	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	13	53	66	0.058 (0.972)
		15,001-30,000 บาท	9	34	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	39	146	185	
		รวม	61	233	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3.3)อำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของ นักท่องเที่ยว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.255 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.700 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.849 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.078 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.483 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 อำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อำเภอปลาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	22	16	38	0.255 (0.614)
		หญิง	30	27	57	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	48	98	146	0.700 (0.403)
		หญิง	42	106	148	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.849 (0.241)
		21 - 50 ปี	49	38	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	0.025 (0.988)
		21 - 50 ปี	75	171	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	27	22	49	1.078 (0.583)
		15,001-30,000 บาท	19	13	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	22	44	66	0.483 (0.785)
		15,001-30,000 บาท	14	29	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	54	131	185	
		รวม	90	204	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

3.4) อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.365 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 8.146 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศชายเห็นว่าการอำเภอปายมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ มีผลมากกว่าเพศหญิง

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.758 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.410 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.206 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าการมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมอย่างเพียงพอมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.166 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		อำเภอปาย มีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมเพียงพอ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	13	25	38	0.365 (0.546)
		หญิง	23	34	57	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	30	116	146	8.146 (0.004)*
		หญิง	13	135	148	
		รวม	43	251	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.758 (0.415)
		21 - 50 ปี	32	55	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	5	37	42	1.410 (0.494)
		21 - 50 ปี	38	208	246	
		มากกว่า 50 ปี	0	6	6	
		รวม	43	251	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	6.206 (0.045)*
		15,001-30,000 บาท	7	25	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	8	6	14	
		รวม	36	59	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	13	53	66	2.166 (0.336)
		15,001-30,000 บาท	7	36	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	23	162	185	
		รวม	43	251	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

4) ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

4.1) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.720 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.992 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.395 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.297 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.648 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.105 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนือง

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		หน่วยงานต่างๆมีการ ประชาสัมพันธ์อย่าง ต่อเนือง		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	14	24	38	0.720 (0.396)
		หญิง	26	31	57	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	42	104	146	1.992 (0.158)
		หญิง	32	116	148	
		รวม	74	220	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.395 (0.498)
		21 - 50 ปี	36	51	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	10	32	42	0.297 (0.862)
		21 - 50 ปี	63	183	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	74	220	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	0.648 (0.723)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	48	66	1.105 (0.576)
		15,001-30,000 บาท	13	30	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	43	142	185	
		รวม	74	220	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

4.2) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.879 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.514 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.395 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.339 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.072 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.443 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่

4.28)

ตารางที่ 4.28 หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		หน่วยงานต่างๆมีการ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ออนไลน์		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	12	26	38	2.879 (0.090)
		หญิง	28	29	57	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	33	113	146	1.514 (0.219)
		หญิง	25	123	148	
		รวม	58	236	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.395 (0.498)
		21 - 50 ปี	36	51	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	7	35	42	0.339 (0.844)
		21 - 50 ปี	50	196	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	58	236	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	20	29	49	0.072 (0.965)
		15,001-30,000 บาท	14	18	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	40	55	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	48	66	3.443 (0.179)
		15,001-30,000 บาท	9	34	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	31	154	185	
		รวม	58	236	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

5) ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5.1) การที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.039 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.110 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.716 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.661 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.269 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าเย็บ มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	17	21	28	2.039 (0.153)
		หญิง	34	23	57	
		รวม	51	44	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	88	58	146	0.110 (0.740)
		หญิง	92	56	148	
		รวม	180	114	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.716 (0.257)
		21 - 50 ปี	48	39	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	51	44	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	21	21	42	3.661 (0.160)
		21 - 50 ปี	154	92	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	180	114	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	29	20	49	1.269 (0.530)
		15,001-30,000 บาท	15	17	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	7	7	14	
		รวม	51	44	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	41	25	66	0.034 (0.983)
		15,001-30,000 บาท	26	17	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	113	72	185	
		รวม	180	114	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

5.2) การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 4.808 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศหญิงเห็นว่าอำเภอป่ายมีความปลอดภัยในชีวิตมีผลต่อการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 3.506 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.995 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.762 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.139 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.410 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 การที่อำเภอป่าย มีความปลอดภัยในชีวิต

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่อำเภอป่าย มีความ ปลอดภัยในชีวิต		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	16	22	38	4.808 (0.028)*
		หญิง	37	20	57	
		รวม	53	42	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	77	69	146	3.506 (0.061)
		หญิง	94	54	148	
		รวม	171	123	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	2.995 (0.224)
		21 - 50 ปี	50	37	47	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	53	42	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	23	19	42	1.762 (0.414)
		21 - 50 ปี	143	103	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	171	123	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	28	21	49	0.139 (0.933)
		15,001-30,000 บาท	17	15	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	8	6	14	
		รวม	53	42	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	45	21	66	4.410 (0.110)
		15,001-30,000 บาท	21	22	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	105	80	185	
		รวม	171	123	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

6) ปัจจัยด้านความขึ้นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอปาย

6.1) การที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำแนกตาม เพศ

อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.226 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.706 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.323 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.577 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.486 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ โดยกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือนเห็นว่าความขึ้นชอบในการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีผลมากกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.094 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวขึ้นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 การที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	27	11	38	0.226 (0.634)
		หญิง	43	14	57	
		รวม	70	25	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	99	47	146	0.706 (0.401)
		หญิง	107	41	148	
		รวม	206	88	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	6	1	7	3.323 (0.190)
		21 - 50 ปี	64	23	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	70	25	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	30	12	42	0.577 (0.749)
		21 - 50 ปี	171	75	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	206	88	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	40	9	49	8.486 (0.014)*
		15,001-30,000 บาท	24	8	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	70	25	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	45	21	66	1.094 (0.579)
		15,001-30,000 บาท	33	10	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	128	57	185	
		รวม	206	88	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

6.2) การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.113 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.330 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.696 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.938 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.034 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.414 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบในวิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบ ในวิธีการดำเนินชีวิตของ คนในท้องถิ่น		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	20	18	38	0.113 (0.736)
		หญิง	32	25	57	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	92	54	146	0.330 (0.566)
		หญิง	98	50	148	
		รวม	190	104	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.696 (0.428)
		21 - 50 ปี	49	38	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	27	15	42	0.938 (0.626)
		21 - 50 ปี	158	88	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	190	104	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	31	18	49	3.034 (0.219)
		15,001-30,000 บาท	15	17	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	6	8	14	
		รวม	52	43	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	39	27	66	1.414 (0.493)
		15,001-30,000 บาท	27	16	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	124	61	185	
		รวม	190	104	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

6.3) การที่นักท่องเที่ยวยุโรปที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 1.696 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 7.238 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศชายเห็นว่าความชื่นชอบในการศึกษาประวัติศาสตร์ มีผลมากกว่าเพศหญิง

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.833 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.046 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.604 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.298 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33 การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่นักท่องเที่ยวยื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	11	27	38	1.696 (0.193)
		หญิง	24	33	57	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	75	71	146	7.238 (0.007)*
		หญิง	53	95	148	
		รวม	128	166	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	2	5	7	0.833 (0.659)
		21 - 50 ปี	33	54	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	17	25	42	4.046 (0.132)
		21 - 50 ปี	106	140	246	
		มากกว่า 50 ปี	5	1	6	
		รวม	128	166	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	1.604 (0.449)
		15,001-30,000 บาท	10	22	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	4	10	14	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	29	37	66	1.298 (0.523)
		15,001-30,000 บาท	22	21	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	77	108	185	
		รวม	128	166	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7) ปัจจัยด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว

7.1) การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี จำแนกตามเพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 2.306 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.825 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.776 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.202 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.052 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34 การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	9	29	38	2.306 (0.129)
		หญิง	22	35	57	
		รวม	31	64	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	45	101	146	0.006 (0.938)
		หญิง	45	103	148	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	0.825 (0.662)
		21 - 50 ปี	28	59	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	31	64	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	3.776 (0.151)
		21 - 50 ปี	73	173	246	
		มากกว่า 50 ปี	4	2	6	
		รวม	90	204	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	18	31	49	1.202 (0.548)
		15,001-30,000 บาท	10	22	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	3	11	14	
		รวม	31	64	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	47	66	1.052 (0.591)
		15,001-30,000 บาท	16	27	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	55	130	185	
		รวม	90	204	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7.2) การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.188 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 5.403 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ โดยเพศชายเห็นว่า ความชำนาญในการให้บริการของกิจการและพนักงานธุรกิจท่องเที่ยวมีผลมากกว่าเพศหญิง

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.878 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.775 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.815 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.428 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35 การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	15	23	38	0.188 (0.664)
		หญิง	20	37	57	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	47	99	146	5.403 (0.020)*
		หญิง	30	118	148	
		รวม	77	217	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.878 (0.391)
		21 - 50 ปี	31	56	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	13	29	42	0.775 (0.679)
		21 - 50 ปี	62	184	246	
		มากกว่า 50 ปี	2	4	6	
		รวม	77	217	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	21	28	49	1.815 (0.404)
		15,001-30,000 บาท	9	23	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	5	9	14	
		รวม	35	60	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	47	66	0.429 (0.807)
		15,001-30,000 บาท	10	33	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	48	137	185	
		รวม	77	217	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7.3) การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.598 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.371 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.650 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.611 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.925 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.007 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36 การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

กลุ่มนักท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	13	25	38	0.598 (0.439)
		หญิง	24	33	57	
		รวม	37	58	95	
ชาวต่างประเทศ	เพศ	ชาย	38	108	146	0.371 (0.543)
		หญิง	34	114	148	
		รวม	72	222	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	3	4	7	1.650 (0.438)
		21 - 50 ปี	33	54	87	
		มากกว่า 50 ปี	1	0	1	
		รวม	37	58	95	
ชาวต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	12	30	42	0.611 (0.737)
		21 - 50 ปี	59	187	246	
		มากกว่า 50 ปี	1	5	6	
		รวม	72	222	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	23	26	49	4.925 (0.085)
		15,001-30,000 บาท	12	20	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	2	12	14	
		รวม	37	58	95	
ชาวต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	19	47	66	1.007 (0.605)
		15,001-30,000 บาท	11	32	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	42	143	185	
		รวม	72	222	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

7.4) การที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้

พิจารณาตามกลุ่มเพศ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 3.733 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้คือ 0.345 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มเพศ

พิจารณาตามกลุ่มอายุ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.197 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.913 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุ

พิจารณาตามรายได้ จากการศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.778 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.232 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มรายได้ (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 การที่ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี

กลุ่มนัก ท่องเที่ยว	เพศ/อายุ/รายได้		การที่ผู้ประกอบการและ พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี		รวม	$\chi^2_{df=1,2}$ (Sig.)
			มีผล	ไม่มีผล		
ชาวไทย	เพศ	ชาย	13	25	38	3.733 (0.053)
		หญิง	31	26	57	
		รวม	44	51	95	
ชาว ต่างประเทศ	เพศ	ชาย	68	78	146	0.345 (0.557)
		หญิง	74	74	148	
		รวม	142	152	294	
ชาวไทย	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	4	3	7	1.197 (0.550)
		21 - 50 ปี	40	47	87	
		มากกว่า 50 ปี	0	1	1	
		รวม	44	51	95	
ชาว ต่างประเทศ	อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	21	21	42	0.913 (0.634)
		21 - 50 ปี	117	129	246	
		มากกว่า 50 ปี	4	2	6	
		รวม	142	152	294	
ชาวไทย	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	28	21	49	4.778 (0.092)
		15,001-30,000 บาท	11	21	32	
		สูงกว่า 30,000 บาท	5	9	14	
		รวม	44	51	95	
ชาว ต่างประเทศ	รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	38	28	66	3.232 (0.199)
		15,001-30,000 บาท	18	25	43	
		สูงกว่า 30,000 บาท	86	99	185	
		รวม	142	152	294	

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า $\chi^2_{(0.05,1)} = 3.84$ และ $\chi^2_{(0.05,2)} = 5.99$

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	เพศ		อายุ		รายได้	
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
2.4. สถานที่ท่องเที่ยว มีความเงียบสงบ เหมาะแก่การพักผ่อน	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน						
3.1. อ.ปาย มีไฟฟ้า และน้ำประปา เพียงพอกับความต้องการ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.2. อ.ปาย มีถนนที่ได้มาตรฐานเข้าถึงแหล่งที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.3. อ.ปาย มีห้องพักหลายประเภทพอเพียงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.4. อ.ปาย มีระบบการสื่อสาร และโทรคมนาคมอย่างเพียงพอ	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง
4. ด้านการประชาสัมพันธ์						
4.1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
4.2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน						
5.1. อ.ปาย มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
5.2. อ.ปาย มีความปลอดภัยในชีวิต	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
6. ด้านความชื่นชอบในธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น						
6.1. นักท่องเที่ยวชื่นชอบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	เพศ		อายุ		รายได้	
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
6.2. นักท่องเที่ยวชื่นชอบในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
6.3. นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่จะศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7. ด้านการให้บริการของกิจการและพนักงานในธุรกิจท่องเที่ยว						
7.1. ผู้ประกอบการและพนักงาน มีการให้บริการเป็นอย่างดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7.2. ผู้ประกอบการและพนักงาน มีความชำนาญในการให้บริการ	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง*	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7.3. ผู้ประกอบการและพนักงานสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
7.4. ผู้ประกอบการและพนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

ที่มา : จากการศึกษาและการคำนวณ

4.4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ 8 ด้านดังนี้ คือ สถานที่ท่องเที่ยว การให้บริการของสถานที่พัก การให้บริการของร้านอาหาร การให้บริการของร้านขายของที่ระลึก การประชาสัมพันธ์ อรรถาศัยของคนในท้องถิ่น สิ่งอำนวยความสะดวก ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยทำการสอบถามในหัวข้อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการศึกษาพบว่า

4.4.1. นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 95 ราย มีความพึงพอใจในด้านอรรถาศัยของคนในท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมามีความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยว และด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับ โดยผลการศึกษาแต่ละด้านมีดังนี้

1) ความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.32 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของสถานที่พักของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.42 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณที่พัก นำเข้าพักอาศัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องจำนวนห้องพักมีอย่างพอเพียง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของห้องพัก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการเดินทางมายังที่พักมีความสะดวก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.35 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านอาหารของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.40 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.39 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความสะอาดของอาหาร และเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสภาพโดยรวมของร้านอาหาร มีความร่มรื่น เย็นสบาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องรสชาติของอาหาร และเครื่องดื่ม มีรสชาติที่ถูกปาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.32 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องราคาอาหาร และเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องราคาสินค้ามีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.13 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสินค้ามีให้เลือกสรร อย่างหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.18 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องเจ้าของร้านมีความเอาใจใส่ คอยดูแลให้ความแนะนำ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

5) ความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.28 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องมีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.28 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

6) ความพึงพอใจด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.56 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความเป็นเอง เรียบง่าย ของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความมีน้ำใจของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 อยู่ในเกณฑ์มาก

7) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการมีน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ใช้อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องถนนหนทางที่มีอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

8) ความพึงพอใจด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4.4.2. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 294 ราย มีความพึงพอใจในด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมามีความพึงพอใจในด้านอธรราศัยของคนในท้องถิ่น และด้านการให้บริการของร้านอาหาร ตามลำดับ โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีดังนี้

1) ความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.47 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.35 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของสถานที่พักของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณที่พัก นำเข้าที่พักอาศัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.53 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องจำนวนห้องพักรวมอย่างพอเพียง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความสะอาดของห้องพัก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องอัตราค่าบริการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องการเดินทางมายังที่พักมีความสะดวก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.37 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านอาหารของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการให้บริการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.30 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องความสะอาดของอาหาร และเครื่องดื่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.54 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องสภาพโดยรวมของร้านอาหาร มีความร่มรื่น เย็นสบาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องรสชาติของอาหาร และเครื่องดื่ม มีรสชาติที่ถูกปาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องราคาอาหาร และเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.48 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

4) ความพึงพอใจด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องราคาสินค้ามีความเหมาะสม มี

ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.11 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องสินค้ามีให้เลือกสรร อย่างหลากหลาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.13 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องเจ้าของร้านมีความเอาใจใส่ คอยดูแลให้ความแนะนำ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.21 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

5) ความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.24 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องมีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.24 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

6) ความพึงพอใจด้านอรรถาธิบายของคนในท้องถิ่นของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.61 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความเป็นเอง เรียบง่าย ของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.56 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความมีน้ำใจของคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.65 อยู่ในเกณฑ์มาก

7) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.40 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องการมีน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ใช้อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง เรื่องถนนหนทางที่มีอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.38 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

8) ความพึงพอใจด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 อยู่ในเกณฑ์มาก เรื่องความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.63 อยู่ในเกณฑ์มาก (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอป่า

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.51	มาก	2.47	ปานกลาง
ความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ	2.78	มาก	2.78	มาก
ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	2.32	ปานกลาง	2.35	ปานกลาง
อัตราค่าบริการมีความเหมาะสม	2.44	ปานกลาง	2.29	ปานกลาง
ด้านการให้บริการของสถานที่พัก	2.42	ปานกลาง	2.45	ปานกลาง
การให้บริการของพนักงาน	2.29	ปานกลาง	2.33	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมรอบๆ บริเวณที่พัก นำพัก	2.49	ปานกลาง	2.53	มาก
จำนวนห้องพักมีอย่างพอเพียง	2.52	มาก	2.52	มาก

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ความสะอาดของห้องพัก	2.46	ปานกลาง	2.41	ปานกลาง
อัตราค่าบริการมีความเหมาะสม	2.41	ปานกลาง	2.55	มาก
การเดินทางมายังที่พักมีความสะดวก	2.35	ปานกลาง	2.37	ปานกลาง
ด้านการให้บริการของร้านอาหาร	2.40	ปานกลาง	2.49	ปานกลาง
การให้บริการของพนักงาน	2.39	ปานกลาง	2.30	ปานกลาง
ความสะอาดของอาหาร และเครื่องดื่ม	2.49	ปานกลาง	2.54	มาก
สภาพโดยรวมของร้านอาหาร มีความร่มรื่น เย็นสบาย	2.58	มาก	2.55	มาก
รสชาติของอาหาร เป็นที่ถูกต้อง	2.32	ปานกลาง	2.58	มาก
ราคาอาหาร และเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม	2.20	ปานกลาง	2.48	ปานกลาง
ด้านการให้บริการของร้านขายของที่ระลึก	2.15	ปานกลาง	2.15	ปานกลาง
ราคาสินค้ามีความเหมาะสม	2.11	ปานกลาง	2.11	ปานกลาง
สินค้ามีให้เลือกสรร อย่างหลากหลาย	2.18	ปานกลาง	2.13	ปานกลาง
เจ้าของร้านมีความเอาใจใส่ อย่างทั่วถึง	2.15	ปานกลาง	2.21	ปานกลาง
ด้านการประชาสัมพันธ์	2.28	ปานกลาง	2.24	ปานกลาง
มีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง	2.28	ปานกลาง	2.24	ปานกลาง
ด้านอภัยภัยของคนในท้องถิ่น	2.56	มาก	2.61	มาก
ความเป็นเอง เรียบง่าย ของคนในท้องถิ่น	2.55	มาก	2.56	มาก
ความมีน้ำใจของคนในท้องถิ่น	2.56	มาก	2.65	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.46	ปานกลาง	2.40	ปานกลาง
การมีน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ใช้อย่างทั่วถึง	2.45	ปานกลาง	2.41	ปานกลาง
ถนนหนทางที่มีอย่างทั่วถึง	2.46	ปานกลาง	2.38	ปานกลาง
ด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.47	ปานกลาง	2.63	มาก
ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.47	ปานกลาง	2.63	มาก

ที่มา: จากการศึกษา